

er gangen Dom, som det sig bør efter Loven; eller og ere de Sager, som for Høieste-Ret endelig bør at orddes.

3. Saasom og for Høieste-Ret, i de Sager, særdeles Regnskaber angaaende, tidt og ofte Poster indstevnes Retten til Ophold og Besværing, som ikke ere af den Værd, som Loven tilholder, da skal dermed efter Loven forholdes, og paa slige Poster i Høieste-Ret ikke dømmes, men de skal ved Commissariers eller andre Dommeres Kien-delse forblive.

4. Enhver, som Stevning i Cancelliet søger, skal sammesteds efter Loven in Originali have for sig beskreven tilstede at fremvise, hvis Dom eller Forretning, som i Sagen gangen er og de stevne vil, førend dem nogen Stevning maa meddeles; med mindre de bevise Dommen, som de vil indstevne, saa kort Tid tilforn at være afsagt, at de den ej bekvemmeligen have kundet beskrevet bekomme; Og skal Parterne deres Stevning, som de til Høieste-Ret i Cancelliet begiere, det korteste mueligt er, forfatte, og i deres Contra-Stevninger, ligesaavel som i Hoved-Stevningerne, navngivne de Poster, som de ville paaskade (*); Saa maa og ingen Stevning længere eller vidtløftigere end paa 2 Ark Papiir af Cancelliet udstedes.

(*) I Patentet selv står ved en trykfejl: paaskyde.

5. Eftersom Høieste-Ret undertiden maa opholdes, formedelst Parternes Forsømmelse, at de ikke i Tide underrette deres Procuratores om Sagerne Beskaffenhed eller dem Acterne tidlig nok tilstille; saa anbefales dem, som nogen Proces for Høieste-Ret have, og den ved Procuratores vil lade udføre, at de saa betimeligen deres Procuratorer fornøden Information om deres Sager give, at de kan være færdige 8 Dage, førend Sagen paa Catalogo til at høres er anslagen, om de paraabes, at gaee i Rette; inden hvilken Tid Procuratorerne og have at betragte, hvad Sager de have antaget at gaee i Rette i, paa det de i Tide kan sige sig derfra, om de befinde nogen Sag af den Beskaffenhed, som de, om det i Høieste-Ret eragtes fornødent, ej tør understaae sig at giøre Eed paa, at de troe den ret og lovmæssig at være; i lige Beredskab skal og de være, som selv deres Sager vil fremføre. I Særdeleshed anbefales Parterne i de norske syndenfieldske Sager i Almindelighed at nedsende Documenterne i de Sager, som de for Høieste-Ret vil have foretagne, saa

betimelig, at samme kan ankomme til Khavn imod Apr. Maanedes Udgang i det seneste, paa det derefter enten selv eller ved Fuldmægtig dermed kan møde, naar deres Sager i Maj-Maaned til Foretagelse vorde opslagne, da de ellers i vidrig Fald maae vente, at der gaee Udeblivelses-Dom i Sagen, og de saaledes paadrage sig Omkostninger.

6. Siden skal Parterne eller deres Procuratorer, naar deres Sager ere anslagne, præcise møde, Sommer-Dagene, om Mandag, Trisd., Onsd., Tords. og Løverd., om Morgenen ved 6 Slet; forsømme de det, da derfor 40 Rdlr til det af Kongen forordnede Brug at udgive, førend de til Rettergang maae stedes; Ellers skal den af Parterne, som selv eller ved Fuldmægtig, som ej er Procurator, vil gaee i Rette, enten han er Sagsøger eller Sagvolder, være tiltænkt sin Sags Retfærdighed at forklare ved skriftlig Indlæg, forfattet efter 15 §, i hvilket skal allegeres alle de Beviisligheder, som han agter at betiene sig af, og hver Gang noget Beviis bliver i Indlægget citeret, skal der læses enten saa meget deraf, som samme Partie finder tienligt til Sagen, eller og alt, om Høieste-Ret det fornødent eragter; Men, naar Indlægget er saaledes læst til Ende, maa han ej tale videre i Sagen, førend Vederparten har svart eller repliceret, men imidlertid vel observere, om i saadant Svar, med dets Beviisligheder, eller Repliquen findes noget, som han mener at kunne bedre oplyse, og maa han da mundtlig svare derpaa til Fornødenhed, foruden at fremlægge nye Beviisligheder, eller de af Justits-Secretairen engang oplæste selv igjen at oplæse.

7. Men dersom den, der har stevnet, aldeles udebliver, og ikke kommer i Rette, før den Provtntses Sager, hvor hans Sag henhører, ere til Ende, da have tabt Sagen efter Loven, og ej tilstedes mere derpaa at tale; Dog, saafremt Skylden befindes hos Procuratorerne, at de, naar dem Documenterne i Tide ere overleverede, og de Sagerne at udføre have antaget, ikke møde til bestemt Tid, naar de paraabes, da de at svare til al den Skade, som Parterne ved deres Forsømmelse kan tilføies.

8. Bliver nogen Procurator, som har antaget Sager at udføre for [Høieste-Ret, syg enten kort Tid før Høieste-Ret begyndes, eller imidlertid den holdes, da skal han skal han Parternes Breve og Documenter, som han under Hænder haver, til dem selv, om de ere tilstede, hvis ikke, da til